

Formuleringsaspecten bij geneesmiddelen voor kinderen

Andr s Vermes

Van Riet-Nales e.a. geven een overzicht van de stand van de wetenschap inzake orale toedieningsvormen voor peuters, kleuters en jonge kinderen. De voor- en nadelen van de diverse toedieningsvormen worden uiteengezet alsmede de leeftijdsgroepen waarbij deze het beste kunnen worden toegepast.

Voor veilige en effectieve toepassing van pediatrische farmacotherapie is het noodzakelijk het farmacon en de dosering nauwkeurig te evalueren en na te gaan of de gekozen formulering daadwerkelijk geschikt is voor de leeftijdscategorie waarbij ze moet worden toegepast. Algemeen geldt: hoe jonger het kind, hoe meer aandacht er voor deze aspecten moet zijn.

Lange tijd was er een groot gebrek aan (geregistreerde) formuleringen die kinderen kunnen en willen innemen. Eveneens was er in feite weinig bekend over de impact van farmaceutische aspecten op de geschiktheid van specifieke producten bij bepaalde leeftijdsgroepen. Door diverse aanpassingen in de regelgeving wordt dergelijke informatie steeds beter bekend en beschikbaar.

Het is inmiddels gebleken dat snel uiteenvallende tabletten met een diameter van 2 mm (de zogenaamde minitabellen) toegepast kunnen worden bij neonaten. Daarentegen kunnen bij kinderen vanaf 6 maanden langzaam uiteenvallende minitabellen worden ingezet. Bij kinderen vanaf 1 jaar kunnen niet-gecoate minitabellen met een diameter van 4 mm worden toegepast.

Ook bestaan er aanwijzingen dat kinderen de voorkeur geven aan een minitablen boven een poeder, suspensie of drank. De behandelmogelijkheden kunnen nog verder worden uitgebreid met nieuwe typen toedieningsvormen, bijvoorbeeld oromucosale films.

- van Riet-Nales DA, Schobben AF, Vromans H, Egberts TC, Rademaker CM. Safe and effective pharmacotherapy in infants and preschool children: importance of formulation aspects. Arch Dis Child. 2016 mrt 15. [online voorpublicatie]

Citeer als: Vermes A. Formuleringsaspecten bij geneesmiddelen voor kinderen. Nederlands Platform voor Farmaceutisch Onderzoek. 2016;1:e1615.